

Dato 22.01.2010
HEN/BP
Side 1 af 6

Dansk Socialrådgiverforening

faglig handlekraft

Indenrigs- og socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Toldbodgade 19 B · Postboks 69 · DK 1003 København K · T 7010 1099 · ds@socialrdg.dk · www.socialrdg.dk · CVR DK 6335 6018

Hørings svar til

- lovforslag om styrkelse af indsatsen over for kriminalitetstruede børn og unge og
- lovforslag om skærpelse af reaktionsmuligheder over for kriminalitetstruede børn og unge

Dansk Socialrådgiverforening (DS) skal takke for tilsendelsen af lovforslag om styrkelse af indsatsen over for kriminalitetstruede børn og unge og lovforslag om skærpelse af reaktionsmuligheder over for kriminalitetstruede børn og unge.

Det er DS' vurdering, at forslagene samlet set vil medføre væsentlige ændringer i institutionsanvendelsen i Danmark. Flere børn og unge vil befinde sig bag låste døre, flere vil blive udsat for fysisk magtanvendelse og tilbageholdelse og der vil forekomme flere ransagelser og mere og personundersøgelse. Samtidig indføres fodlænke til børn ned til 12 års alderen, og politiet skal kunne inddrages i forbindelse med håndhævelse af ungepålæg.

DS mener ikke, at stærkere fokus på indespærring, pålæg og magtanvendelse er vejen til at løse problemerne vedrørende udsatte børn og unge. Der er da heller ikke i lovforslagene nogen dokumentation for, at disse ændringer vil virke positivt. Desværre er der heller ingen bevidsthed om, at problemerne kan løses ved solidt socialt og pædagogisk arbejde efter kendte metoder og tilgange. Lovforslagene bidrager kun lidt til at få de unge knyttet til ansvarlige voksne, der kan følge dem tæt, som kan hjælpe dem med at komme ind i et godt spor udviklingsmæssigt og som de kan få nogle konstruktive relationer til. Mange af forslagene kan efter DS' vurdering være skadelige for tilliden til de voksne og for relationsdannelsen. Lovforslagene indeholder enkelte gode forslag fra Ungdomskommissionen, herunder udslusningsordning og tilbud om screening af unge på de sikrede afdelinger, men det overordnede billede er, at de vil åbne for en udvikling af en ny og mindre perspektivrig institutionsanvendelse.

Indførelse af **elektronisk fodlænke i forbindelse med ungepålæg** begrundes ikke med henvisninger til viden, der kan sandsynliggøre, at det kan fungere og have gode effekter. Der er ingen referencer til erfaringer eller videnskabelig dokumentation, og det ofte fremsatte ønske om evidensbaseret praksis ignoreres dermed helt. Ungdomskommissionen har frarådet forslaget, og der er ingen socialarbejdere, der

har efterlyst det. Det indføres alene på holdninger og udokumenterede antagelser om, at det har effekt. Fodlænken præsenteres som et pædagogisk værktøj, men den vil efter DS' vurdering blive oplevet som en straffende sanktion af de unge, deres forældre og omgivelserne, ikke mindst fordi den stammer fra straffesystemet. Trods det er der ingen overvejelser om, hvordan de unge vil opfatte den, og om hvilke konsekvenser, anvendelsen af fodlænke vil få for det pædagogiske arbejde med de kriminalitetstruede børn. DS mener ikke, at man med fodlænker får større mulighed for at nå målene i det sociale arbejde. Det er ikke fremmede for inddragelse og samarbejde med forældrene og de unge, og det kan skade det motivationsarbejde, der er centralt i dette arbejde.

Den konkrete udformning af forslaget rummer ydermere nogle problemer, som kan gøre forslaget illusorisk og reducere det til signalpolitik. Brugen af fodlænke er frivillig, forældre og unge på 15 år og derover skal tilslutte sig det. Det anføres at frivilligheden er nødvendig idet lænken ikke kan sættes på med magt og hjemmets ukrænkelighed må respekteres. Der er ingen sanktion knyttet til overtrædelser. Hvis den unge alligevel forlader hjemmet, kan den unge bringes hjem igen, evt. med politiets hjælp. En situation hvor den unge bliver ved med at overskride pålægget er ikke tænkt igennem. Sådant en situation, som ikke er utænkelig, kan hurtigt udvikle sig til en bizar leg med kommunen og politiet, som den unge er sikker på at vinde. Dermed er anvendelsen af fodlænke direkte skadelig for den unge, og kan bekræfte den unge i, at det ikke er vanskeligt at omgå et ungepålæg.

En fodlænke som virker efter hensigten, kan efter DS' vurdering kun være en der påsættes i samarbejde med barnet/den unge og forældrene, og hvis familien er villig til dette, så vil det være en familie som også vil være villig til en mindre indgribende foranstaltning, og dermed er fodlænken unødvendig, idet en anden indsats uden overvågning og sanktionselementer vil virke bedre.

DS er imod **inddragelse af politiet** i det sociale arbejde, på den måde som det fremgår af lovforslaget. Inddragelsen vil ikke styrke det sociale arbejde, men snarere komplicere det, ligesom det ikke vil løse de problemer, som det angiveligt skal løse. Politiet skal kun deltage ved "enkeltstående afhentninger og afleveringer på stedet", så de er "primært tiltænkt en præventiv funktion". Denne funktion forekommer helt uholdbar, fordi børnene/de unge meget hurtigt vil gennemskue denne begrænsning, når de overtræder pålægget anden og tredje gang, og politiet ikke længere medvirker. Det forekommer nærmest at være en opfordring til barnet/den unge om at bryde pålægget, alene for at vise, at de er stærkere end politiet. DS mener, at ud forslaget udover at komplicere det sociale arbejde vil være ødelæggende for politiets renommé!

DS vurderer, at **lempelsen af kriterierne for anbringelse på sikrede institutioner** er vidtrækkende, og vi kan ikke støtte den. Der findes ingen dokumentation eller erfaringsbaseret argumentation for, at den slags anbringelser vil have positiv effekt, og henvisning til gode erfaringer findes da heller ikke i bemærkningerne. Forslaget bygger tilsyneladende alene på en forestilling om, at fastholdelse hjælper, og at man kun kan fastholde disse børn og unge på lukkede institutioner. Andre pædagogiske muligheder omtales slet ikke, selvom de jo findes og praktiseres på institutioner og opholdssteder. Det forekommer DS, at forslaget alene er en politisk markering, og DS kan ikke anbefale, at lovgivningen på dette vigtige område ændres på den baggrund.

Lovbemærkningerne åbner for mange flere af disse anbringelser. Traditionelt er kriteriet for at anbringe på lukket institution efter kommunens beslutning farlighed eller behov for pædagogisk observation. Fremover kan det "f.eks. være børn og unge, der gentagne gange er stukket af fra åbne afdelinger, og hvor det derfor er vanskeligt at fastholde barnet eller den unge i et socialpædagogisk behandlingsprogram". Det kriterium vil der være en del børn og unge, der opfylder, af mange forskellige årsager, hvor det langt fra er givet at farlighed, kriminalitet eller behov for observation er til stede. Der er tale om reel indespærring - administrativt eller besluttet af børne- og ungeudvalget - men i lovforslaget forudsættes ingen dom, end ikke forudgående kriminalitet. Ydermere er der ingen tidsbegrænsning, kommunen afgør, hvor længe den unge skal være anbragt. Det kan være i en måned, et halvt år, et år eller længere. DS finder det forbløffende, at det i lovforslaget slet ikke nævnes, hvor mange unge, der kan blive omfattet af den nye bestemmelse. Vi frygter, at det bliver et større antal. Der er heller ingen refleksion over, hvad disse anbringelser vil betyde for unge, som ikke har begået kriminalitet ikke nødvendigvis er ekstremt belastede, når de kommer sammen med de hårde kriminelle, der i øvrigt dominerer institutionerne. DS mener absolut, at dette møde kan være skadeligt for de svageste af de unge. Men lovforslaget ignorerer helt problemet.

DS mener ikke, at forslaget er en retsstat værdigt, og vi må undre os såre over dette lovforslag taget i betragtning at der sideløbende foregår et arbejde omkring "Barnets Reform", som har som erklæret mål at sikre børns retssikkerhed i forbindelse med det offentliges indgriben i deres liv. Det hænger ikke sammen!

DS kan fuldt ud bakke op om de **nye finansieringsregler**, hvor kommunerne skal betale en takst både på sikrede afdelinger og kriminalforsorgens institutioner. Objektiv finansiering er et alvorligt skråplan, fordi den gør det gratis for den enkelte kommune at anbringe. En realistisk takst kan gøre kommunen mere nøgterne i deres overvejelser om anbringelser på de sikrede institutioner.

Delvist lukkede døgninstitutioner foreslås indført med samme begrundelse som ved lempelsen af anbringelseskriterierne på de sikrede institutioner, angiveligt fordi det skal være muligt at "fastholde børn og unge", når der er risiko for skade på deres sundhed eller udvikling. Der er heller ikke her henvisninger til forskning eller andet, der sandsynliggør, at institutionerne kan sikre det. Vi ser forslaget som udtryk for en underkendelse af den velfungerende indsats, der ydes på mange institutioner. De problemer der er og altid vil være med udadreagerende og særligt vanskelige børn og unge, skal ikke løses ved at låse institutionerne. De skal løses ved en fortsat udvikling af de pædagogiske og sociale tilbud til disse børn og unge.

Det er uvist, hvor mange af disse institutioner, vi vil få. Umiddelbart er der støtte til opstart af 40 pladser, men kommunerne kan ubegrænset beslutte sådanne anbringelser, så man må forvente et større antal pladser på sigt.

DS finder det kritisabelt, at målgruppen til institutionerne er uklar. I § 123 b nævnes ud over kriminelle unge også unge med "andre adfærds- eller tilpasningsproblemer" og unge med "misbrugsproblemer". Det er upræcise betegnelser. I bemærkningerne tales der derudover om unge, der tidligere "har rømmet" (forbløffende sprogbrug om unge, der har forladt et anbringelsessted!) og om unge, der "tidligere har skadet sig selv". Disse karakteristikker dækker over helt andre unge end de først anførte, og listen er samtidig ikke udtømmende. Vi må konstatere, at det er meget uklart, hvilke børn og unge, der kan anbringes i disse institutioner. Og vi må konstatere, at det nu

bliver muligt at låse unge inde med henvisning til, at de er misbrugende eller selvskadende.

Der tales meget om "fastholdelse" og "tilbageholdelse" på institutionerne, men det er uklart, hvad der menes med det. Der er både tale om "aflåsning i perioder" og om "fysisk fastholdelse" ("magtanvendelse"). Definitionen af fysisk fastholdelse er tåget: der kan "fysisk tages fat i de unge", og de kan "på anden måde fastholdes fysisk". Det fremgår ikke, hvor længe de unge kan være placeret på institutionerne. I yderste tilfælde kan de være det ubegrænset. Det er også uvist, "hvor længe børn og unge kan tilbageholdes", "samt i hvilke situationer, børn og unge kan tilbageholdes". DS mener, at det er kritisabelt, at så alvorlige forhold ikke er præcist belyst i lovforslaget.

Det kan på ingen måde forsvares, at en uklart defineret population af børn og unge med store sociale problemer, herunder selvskadende adfærd (spiseforstyrrelser, børn og unge der skærer i sig selv) og stofafhængighed, mødes med aflåste døre. Disse børn og unge har brug for massiv socialfaglig indsats ikke fængselslignende ophold på institution. Det er dybt bekymrende, at disse ideer er nået frem til et alvorligt ment lovforslag, og DS vender sig kraftigt imod det.

DS vender sig ligeledes imod bestemmelsen om, at børn og unge ved starten af en anbringelse på almindelige døgninstitutioner eller opholdssteder kan **tilbageholdes i op til 14 dage**. Der findes ingen evidens for, at det vil løse velkendte pædagogiske problemstillinger at låse børnene inde. Lovforslaget sandsynliggør da heller ikke forskningsmæssigt eller på anden måde, at det vil virke. Der findes forskningsmæssigt belæg for, at sammenbrud i anbringelser af børn og unge er et meget stort problem, men ikke for at det løses ved at låse de unge inde. Dette vil formentlig blot udskyde konflikter og sammenbrud og måske i forstærket form. Problemerne skal løses ved en kvalificeret socialfaglig indsats.

Noget overraskende underkender bemærkningerne noget af dette arbejde. Det nævnes, at man nogle steder i dag imødekommer behovet ved f.eks. at anbringe den unge i et sommerhus med "pædagogisk mandsopdækning", hvorefter det konstateres, at det "vurderes at være uhensigtsmæssigt at indlede det pædagogiske forløb uden for anbringelsesstedets rammer". Det er en underkendelse af en etableret praksis, der har vist sig virkningsfuld i visse situationer. Ydermere nævnes det ikke, hvilket grundlag der er for denne konklusion, som derfor fremstår udokumenteret og useriøs.

Lovforslaget giver ingen oplysninger om, hvor mange der vil blive omfattet af bestemmelsen. Man kan dog frygte, at det kan blive en hel del, fordi ændringen kan bruges overfor alle, man kan mistænke for at ville forlade anbringelsesstedet.

Af hensyn til ordensbestemmelser eller sikkerhedshensyn får de almindelige døgninstitutioner og opholdssteder hjemmel til at lave **rum- og personundersøgelser** af de anbragte børn og unge på samme måde som de sikrede institutioner. Begrundelsen er, at børn og unge på institutionerne "opbevarer effekter f.eks. i form af våben eller euforiserende stoffer", og at det er "naturligt" at give institutionerne hjemmel til det. DS ser det som endnu et eksempel på, at lovforslagene forsøger at løse meget velkendte pædagogiske problemer ved rigide og potentielt repressive tiltag. Det kan DS ikke tilslutte sig.

De problemer, der opstår, hvis børn og unge tager ting med ind på institutionerne, som de ikke må, skal løses ved samtalerne og samværet med dem i hverdagen og ved almindelig opmærksomhed fra personalets side. Især personundersøgelse må afvises på almindelige institutioner. Det er børnenes hjem, og her skal de kunne føle sig trygge og have tillid til de voksne, der tager sig af dem. Kontrol som personundersøgelse vil kunne ødelægge denne intensjon og dermed skade relationen til børnene/de unge samt undergraveformålet med anbringelsen.

Samme overvejelser må man gøre sig i forbindelse med forslaget om at indføre **brev- og telefonkontrol på opholdssteder**, svarende til den, der er på døgninstitutioner. Pædagogiske problemer f.eks. i forbindelse med børnenes kommunikation ud af huset kan ikke løses med kontrol, det kræver samvær, fortrolighed og relationer til børnene. Det gælder ikke mindst i en situation, hvor børn og unge med mobiltelefoner og en omfattende kommunikation over nettet har fået mange flere kommunikationskanaler, som de voksne umuligt kan kontrollere.

DS bakker op om, at unge, der har afsonet frihedsstraf, været varetægtsfængslet eller i varetægtssurrogat får tilbudt en **udslusningsordning**. Bestemmelsen kan samle nogle unge op, som i dag ikke får nogen hjælp. Vi vil dog også pege på, at nogle varetægtsfængslinger er meget kortvarige, måske kun et par dage, så udslusning i nogle tilfælde vil blive igangsat efter meget korte frihedsberøvelser, mens den i andre vil komme efter meget lange. Det er vigtigt, at ordningen afspejler disse forskelle. Tilbud om udslusning forudsætter efter bemærkningerne ikke en § 50-undersøgelse, men det nævnes, at det f.eks. kan være relevant med et praktiktilbud, som normalt forudsætter både undersøgelse og handleplan. Det bør tydeliggøres i lovforslaget, hvilke foranstaltninger, der kan sættes i gang alene ud fra § 57 c, stk. 3, og hvilke der forudsætter undersøgelse og handleplan.

Kommunen skal sikre, at **alle unge på sikrede institutioner bliver screenet** for at afdække evt. psykiatriske problemer, fordi vi ved, at mange unge har sådanne problemer. Det kan der være god mening i. Dog er det uklart i lovforslaget om screening er obligatorisk eller et tilbud. Det fremgår både, at kommunen *skal sikre* det, og at det er et *tilbud* til de unge. De fleste unge på de sikrede institutioner er i varetægtssurrogat, og dem kan kommunen dermed ikke bestemme over, da det må være op til retsvæsenet. Til dem kan screeningen kun være et tilbud, og så kan kommunen ikke sikre det. Lovforslaget lader ikke til at være afklaret i forhold til disse formelle problemer. DS mener, at screening er en god idé, fordi det kan afdække problemer, som kan føre til en mere optimal indsats for den unge. Men vi mener principielt, at det skal være et tilbud til de unge. Dels på grund af de formelle problemer, dels fordi man ikke skal tvinge de unge til en screening, de kan opleve som grænseoverskridende. Dertil kommer, at det er usandsynligt at der kommer et retvisende resultat ud af en undersøgelse, som barnet/den unge vægrer sig imod.

Ankestyrelsens overvågning af kommunernes praksis kan styrke deres indsats, hvis den gribes rigtigt an. Socialrådgiverne er ikke bange for at blive kigget over skulderen, men det er vigtigt at Ankestyrelsen udfører overvågningen udviklingsorienteret og i dialog med de kommuner og sagsbehandlere, det drejer sig om. En rigid kontrol af formalia er ikke frugtbar, og i betragtning af hvor mange ressourcer, Ankestyrelsens særlige indsats i denne forbindelse vil kræve, så vil det være urimeligt ikke at tilrettelægge det som en udviklingsorienteret proces med kommunerne. DS vil også i denne forbindelse påpege, at kvalitet i kommunernes arbejde ift. kriminalitetstruede unge i høj grad forudsætter en ordentlig normering af det social-

faglige personale, der arbejder med de unge og deres familier. Det er tilstrækkeligt 'gulvpersonale', de er brug for, snarere end udbygning af centrale kontrolinstanser.

I lovforslaget er det uklart, om Ankestyrelsen skal destruere de 300 sager, der udtages til kontrol, når de er gennemgået. Alle de andre sager fra politiet skal opbevares i et år og så destrueres, men der er ikke angivet, at Ankestyrelsen skal destruere de andre. DS mener, at det bør ske. Ankestyrelsen skal ikke opbygge et register over sager med børn og unge, der blot er mistænkt for kriminalitet.

DS kan kun bakke op om forslaget om, at **kommunerne skal udarbejde en "plan for en sammenhængende indsats** over for ungdomskriminalitet" i de næste tre år. Det er en logisk udvikling af deres arbejde med den sammenhængende børnepolitik.

Med venlig hilsen

Bettina Post
Formand
Dansk Socialrådgiverforening

Børnerådet

Indenrigs- og Socialministeriet
Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

22. januar 2010
Vedrørende j.nr. 2009-7683

Børnerådets syn på lovforslaget om ungdomskriminalitet

Høringssvar til forslag til lov om styrkelse af indsatsen over for kriminalitetstruede børn og unge samt forslag til lov om skærpelse af reaktionsmulighederne over for kriminalitetstruede børn og unge

Generelt

For en mere detaljeret argumentation for Børnerådets synspunkter henvises til betænkning nr. 1508/2009 "Indsatsen mod ungdomskriminalitet", udarbejdet af Kommissionen for Ungdomskriminalitet, hvor Børnerådet er repræsenteret af daværende Børnerådsmedlem og retspræsident Birgitte Holmberg Pedersen. Børnerådets høringssvar følger (hvor muligt) Birgittes Holmberg Pedersens voteringer og mindretalsudtalelser.

Kommissionen for Ungdomskriminalitet har præsteret en imponerende indsats med at kortlægge den eksisterende indsats mod ungdomskriminalitet på baggrund af dansk og international forskning og praksis. Betænkningens samlede anbefalinger og vurderinger udgør et uhyre vigtigt fundament for de nuværende og fremtidige overvejelser og prioriteringer på området – både hvad angår forebyggelse af og reaktion på ungdomskriminalitet.

Generelt er Børnerådet fortalende for en øget satsning på og styrkelse af forebyggende tiltag mod ungdomskriminalitet, og Børnerådet kan kun bakke op om kommissionens pointering af nødvendigheden af en tidlig, helhedsorienteret, tværsektoriel og sammenhængende indsats. Det er også Børnerådets overbevisning, at det er nødvendigt at sikre muligheden for tilstrækkelige og evt. nye reaktionsmuligheder over for de børn og unge, der begår kriminalitet. Men Børnerådet vil gerne understrege Ungdomskommissionens bemærkning om, at fokus ud fra en kriminalpræventiv synsvinkel bør "fjernes fra straf og rettes mod at yde den bedst mulige støtte til børn og unge og deres familie med henblik på at forebygge yderligere lovovertrædelser" (Betænkning nr. 1508/2009 s. 668)

1) kommentarer til udkast til forslag til lov om styrkelse af indsatsen over for kriminalitetstruede børn og unge samt

Elektronisk overvågning (elektronisk fodlænke) i tilknytning til et ungepålæg

Forslaget lægger op til mulighed for at anvende elektronisk overvågning af børn og unge, der har fået et ungepålæg om at være hjemme på fastsatte tidspunkter. Tiltagets formål er at sikre overholdelsen af ungepålægget, ligesom overvågningen og udsigten til eventuelt at blive bragt hjem af politiet forventes at have en præventiv virkning.

Børnerådet kan *ikke* støtte forslaget om elektronisk fodlænke, som i sin udformning og funktion minder om en afstraffelse af barnet eller den unge, hvilket i udgangspunktet ikke har været hensigten med indførslen af ungepålæg. Ungepålæggets formål er forebyggende, og skal ikke betragtes som en sanktion.

Anvendelse af elektronisk fodlænke kendes i Danmark kun som alternativ til fængselsstraf, hvor skyldspørgsmålet er afgjort ved en domstol. Hertil kommer, at muligheden for brug af ungepålæg er så ny, at der endnu ikke er foretaget erfaringsopsamling og evaluering.

Kommissionen har alene drøftet mulighederne for en udvidelse af fodlænkeordningen men har ikke på nuværende tidspunkt kunne anbefale dette. Kommissionen anbefaler, at der skal indhentes erfaringer med zoneforbud og ungepålæg inden, ligesom den peger på de ressourcemæssige og tekniske problemer med håndhævelsen af elektronisk overvågning.

Det er Børnerådets opfattelse, at der ikke kan påvises et behov for dette initiativ, så længe de eksisterende muligheder endnu ikke er afprøvet.

Kommunernes foranstaltninger for at sikre overholdelsen af ungepålæg og politiets eventuelle bistand hermed

Forslaget lægger op til, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at afgørelser om ungepålæg fuldbyrdes, mens kommunen gives kompetencer til at hente og bringe den unge – om nødvendigt bistået af politiet.

Børnerådet har ingen kommentarer til dette forslag.

Lempelse af kriterierne for anbringelse på sikrede institutioner

Børnerådet kan *ikke* støtte forslaget om at ændre kriteriet for anbringelse af børn og unge på sikrede institutioner fra ”absolut påkrævet” til ”påkrævet”.

Ophold på sikrede institutioner kan være forbundet med betydelige utilsigtede skadevirkninger og problemer, og vil uundgåeligt have indflydelse på barnets videre udvikling. Endvidere peger forskningen på stort recidiv for børn og unge, der har været anbragt på sikrede institutioner.

Det er derfor Børnerådets opfattelse, at anbringelser på sikrede institutioner er så alvorligt et indgreb for barnet eller den unge, at andre foranstaltninger skal

være afprøvet, således at indgrebet foretages som absolut sidste mulighed. Det almindelige forvaltningsretlige proportionalitetsprincip bør fastholdes og sikre, at det mindst indgribende tiltag anvendes, før mere indgribende tiltag bringes i anvendelse.

Finansieringsregler vedr. unge kriminelle

Forslaget lægger op til, at kommunerne fremover skal betale fast takst, når unge under 18 år opholder sig på sikrede institutioner eller på Kriminalforsorgens institutioner.

Børnerådet finder det positivt, at det hermed sikres, at kommunerne har et økonomisk incitament til at fokusere på forebyggelse, iværksætte en tidlig ungeindsats samt til at arbejde for en hurtig og virksomhedsfuld udslusning.

2) kommentarer til udkast til forslag til lov om skærpelse af reaktionsmulighederne over for kriminalitetstruede børn og unge.

Vejledning og plan for indsatsen

Børnerådet finder det glædeligt, at kommunerne fremover kan modtage rådgivning fra VISO om kriminalitetsforebyggende indsatser, og betragter det som en positiv udvikling at kommunerne, som tidligere anbefalet af Børnerådet, nu forpligtes til at udarbejde en plan for indsatsen på området som en del af den sammenhængende børnepolitik.

At kommunerne nu forpligtes til at foretage kortlægninger af målgrupper og tilbud samt opsætte konkrete mål for kriminalpræventive indsatser, er yderst tilfredsstillende. Børnerådet ønsker at pointere behovet for præcisering af de opstillede mål samt nødvendigheden af evaluering og opfølgning heraf.

Kvalitetssikring af kommunernes indsats overfor kriminelle børn og unge

Børnerådet vil gerne udtrykke stor tilfredshed med, at der med dette lovforslag sættes fokus på kvaliteten af kommunernes indsats gennem øget kontrol med konkrete sager. Ankestyrelsens årlige rapporter vil utvivlsomt udgøre et solidt grundlag for øget vidensdeling og fælles udvikling på området.

Delvist lukkede døgninstitutioner

Med dette forslag lægges der op til oprettelse af en ny type institution, som er en mellemform mellem sikrede afdelinger og åbne døgninstitutioner. Institutionerne vil være særligt målrettet 12-17årige børn og unge med misbrugsproblemer, udadreagerende eller kriminel adfærd, hvis sundhed eller udvikling vurderes at være i risiko, og hvor det vurderes, at fysisk fastholdelse er afgørende for den socialpædagogiske behandling. Rammerne for og omfanget af magtanvendelse over for det enkelte barn træffes af kommunalbestyrelsen.

Børnerådet kan *ikke* tilslutte sig dette forslag, og henviser til Kommissionens argumentation (Betænkning nr. 1508/2009 s. 124-126) og anbefalinger (Betænkning nr. 1508/2009 s. 126-127).

Forbedret udslusning og opfølgende støtte i forhold til løsladte unge

Børnerådet finder det meget positivt, at alle løsladte unge med dette forslag sikres tilbud, der kan hjælpe dem med at finde en ny vej og dermed ikke falde tilbage i samme situation og miljø som før fængslingen eller anbringelsen.

Dog hæfter Børnerådet sig ved, at tilbuddet om udslusning og opfølgende støtte ifølge lovforslaget ikke nødvendigvis rummer et særligt uddannelses tilbud. Et tilbud om relevant kompetencegivende uddannelse bør ifølge Børnerådet, og som anbefalet af Ungdomskommissionen, være en integreret del af det tilbud, der gives enhver ung, der løslades.

Screening af børn og unge på sikrede afdelinger

Børnerådet bifalder forslaget om implementering af psykiatrisk screening på sikrede afdelinger, og vil gerne i tråd med kommissionen henlede opmærksomheden på behovet for, at der oprettes særlige tilbud (institutionspladser) til børn med svære psykiatriske problemstillinger.

Udvidet adgang til at foretage telefon- og brevkontrol

Børnerådet har ingen bemærkninger til, at adgangen til undtagelsesvist at foretage brev- og telefonkontrol udvides til andre opholdssteder end de sikrede afdelinger for at sikre kontinuiteten i anbringelsen.

Børnerådet noterer sig, at børn og unge-udvalget i forvejen har kompetencen til at etablere telefon- og brevkontrol på de sikrede institutioner.

I lov om social service har alene børn *fra* 15 år i dag selvstændig partsstatus, hvorfor Børnerådet skal pege på behovet for klageadgang for børn *under* 15 år. Forslaget om øget klageadgang i forbindelse med Barnets reform hilser Børnerådet derfor velkomment.

Tilbageholdelse af børn og unge i op til 14 dage

Børnerådet kan *ikke* støtte dette forslag, idet dette vil betyde, at der på samme institution vil være børn og unge, der er frihedsberøvet og andre børn og unge, der kan komme og gå, som de vil. At have åbne og lukkede pladser på samme fysiske institution vil svække den unges retssikkerhed og udgøre en trussel mod sammenhængen og fællesskabet i de unges hverdag og dermed underminere den socialpædagogiske indsats.

Det er Børnerådets generelle holdning, at der bør udvises betydelig tilbageholdenhed med at etablere hjemmel til administrativ frihedsberøvelse af børn og unge. Administrativ frihedsberøvelse af børn og unge er så indgribende og uoverskueligt et tiltag, at det bør reserveres til de ganske få tilfælde, hvor særligt tungtvejende grunde tilsiger det, og være omgærdet af tilsvarende tunge retssikkerhedsgarantier, der sikrer, at formelle som materielle krav overholdes.

Undersøgelse af personer og opholdsrum

Børnerådet vurderer, at forslaget om mulighed for at undersøge personer og opholdsrum på åbne døgninstitutioner og opholdssteder - som det i dag er

tilfældet på sikrede afdelinger - kan føre til en tryggere og mere sikker hverdag for børnene og de unge på institutionerne og opholdsstederne (idet undersøgelserne udelukkende foretages for at kunne håndhæve ordensbestemmelser samt af sikkerhedsmæssige årsager). Børnerådet hæfter sig ved, at indgrebets formål forudsætter proportionalitet i forhold til den eventuelle krænkelse og det ubehag, det måtte forvolde den unge.

Børnerådet gør igen opmærksom på behovet for klageadgang for børn under 15 år. Ligeledes at de gældende klagemuligheder er tydelige og tilgængelige for børnene og de unge.

Udvikling af SSP-samarbejdet

Børnerådet er positivt indstillet over for en formel tilknytning af Kriminalforsorgen til SSP-samarbejdet, og ser en fordel i, at de lokale kriminalitetsforebyggende indsatser kvalificeres og udvikles yderligere ved at bringe Kriminalforsorgens ekspertise og erfaring i spil.

Det er dog yderst present for Børnerådet at gøre opmærksom på vigtigheden af, at der i den forbindelse, som anbefalet af Kommissionen, foretages en præcisering og gennemgang af de gældende regler for udvekslingen af informationer de aktuelle aktører imellem. Samt vigtigheden af at intentionerne bag tavshedspligtreglerne efterleves, da der er tale om et retssikkerhedshensyn.

Slutteligt vil Børnerådet gerne beklage, at lovforslagene ikke rummer forslag om følgende tiltag anbefalet af Ungdomskommissionen:

- Tilbud om skolegang under anbringelse i socialt regi
- Styrket reaktion ved bekymrende skolefravær og udskrivning af skolen
- Undersøgelse samt evt. øget brug af bekymringssamtaler og –breve
- Styrkelse af misbrugsbehandlingen
- Styrket indsats over for børn og unge fra traumatiserede familier
- Styrket indsats overfor udviklingshæmmede børn og unge
- Ydelsesbeskrivelse, akkreditering og effektevaluering af sagsbehandling og behandlingstilbud
- Forsøg med konfliktråd som alternativ til straffesagsbehandling og straf for unge lovovertrædere

Med venlig hilsen

Lisbeth Zornig Andersen
Børnerådets formand

Annette Juul Lund
Sekretariatschef

Indenrigs og Socialministeriet

Departementet

Holmens Kanal 22

1060 København K eco@ism.dk og dho@ism.dk

Høringssvar over forslag til lov om styrkelse af indsatsen over for kriminalitetstruede børn og unge samt forslag til lov om skærpelse af reaktionsmulighederne over for kriminalitetstruede børn og unge

Landsforeningen for Socialpædagoger takker for, at få lejlighed til at kommentere lovforslagene vedrørende styrkelse af indsatsen over for kriminalitets-truede børn og unge, samt forslag til lov om skærpelse af reaktionsmulighederne over for kriminalitetstruede børn og unge

LFS finder ingen forskningsmæssige eller socialpædagogiske belæg for, at de disciplinære stramninger og indskrænkninger overfor kriminalitetstruede børn og unge, som de to lovforslag hovedsagligt er udtryk for – vil have nogen gavnlig virkning overfor en målsætning om at styrke indsatsen mod ungdomskriminalitet.

Fænomenet ungdomsvold – radikaliseringen af den sædvanlige trang til selvhævdelse

Inden LFS kommenterer på selve udkastet til lovforslagene, vil vi gerne begrunde hvorfor vi finder de ønskede stramninger dybt problematiske.

Ungdomsvold handler ikke om en stridsgenstand, der eksisterer adskilt fra stridens parter. Her findes der ikke et sådant objekt, højst i form af et påskud. Forskning har derimod registreret det særlige forhold, at striden og stridens genstand, middel og formål er sammenfaldende.

De unge som begår vold, ved godt at slåskampe ikke kan bruges til at komme videre, hverken i skolen eller i arbejdslivet. Man bliver hverken rig eller et samfundsmæssigt anerkendt idol på denne måde. De unge er selv udmærket klar over, hvad de i øvrigt måtte risikere af sanktioner. Når de reagerer med et skuldertræk på bebrejdelser og henvisninger til konsekvenserne, har det ikke noget at gøre med ”manglende uretsbevidsthed”. De har bare valgt, at være imod de gældende regler for god opførsel. Og de har deres begrundede anledning til handlingerne. De ønsker også at opnå noget – blot ikke noget, som er samfundsmæssigt accepteret i denne form og for denne aldersgruppe, ikke noget, der er anstændigt, og ikke noget, som efter gældende opfattelse kan karakteriseres som ”meningsfuld” vold.

Der kan altså ikke, i LFS's optik, herske tvivl om de motiver, som disse unge forfølger med deres vold, hærværk osv. De er alt for selvbevidste og overlagte i deres iscenesatte *demonstrationer af overlegenhed*; de er alt for åbenbare i deres fremstilling af ønsket om *ubetinget anerkendelse*.

Når børn og unge truer hinanden med våben eller smadrer skoleinventaret, og når de overfalder andre og tester deres "knojerns effektivitet" på det i fuld bevidsthed om, at de gør sig skyldige i en forseelse mod moral og orden. Så **de udtrykker kun behov for at bevise selvværd**, som alle kender, blot i en **radikaliseret udgave**.

Deres radikalitet handler ikke om etniske, religiøse eller politiske positioner, men om "kampen om anerkendelse". Deres kamp for anerkendelse bryder på fire punkter, med det alment gældende:

- For det første: De skaffer sig selv anerkendelse i stedet for at prøve at gøre sig fortjent til den.
- For det andet: De er ude på at hævde sig som vindere, adskilt fra og uafhængigt af den institutionaliserede konkurrence
- For det tredje: De efterligner ikke konkurrencen, men praktiserer konkurrenceprincippet abstrakt
- For det fjerde: At sætte sig igennem som (i sig selv) indebærer vold

Der er altså tale om en social problemstilling, som kræver en tidlig, helhedsorienteret og sammenhængende social indsats. En indsats der bygger på inklusion, anerkendelse og kulturel accept. Der kommer intet godt ud af, at udvide mulighederne for flere tvangsmæssige indsatser.

Det er endvidere LFS's standpunkt, at en god og kvalificeret socialpædagogisk indsats, er det der skal til, også når det er gået galt. Vi mener ikke, at det foreslåede på nogen måde vil styrke netop denne indsats.

LFS ønsker ikke, systematisk, at indgå i overvejelser om de enkelte punkter i de to lovforslag, men vi har dog særlige kommentarer til tre punkter i det foreslåede. Helt grundlæggende, er vi dog dybt bekymret over den retspolitiske forræelse som forslagene er udtryk for.

Første punkt er vedrørende **forslag til lov om ændring af lov om socialservice og lov om rettens pleje (Styrkelse af indsatsen overfor kriminalitetstruede unge), punkt 2.3 - delvist lukkede døgn-institutioner**. Vi er, i LFS, modstander af det foreslåede, både ved den udvidede adgang til at tilbageholde børn og unge i alderen 12 – 17 år og for, i perioder, at låse yderdøre og vinduer på døgninstitutionerne, ligesom vi finder at yderligere fysisk magtanvendelse og mandsopdækning, ikke vil have den ønskede effekt på indsatsen over for kriminalitetstruede unge.

Forslaget vil være i strid med FNs børnekonvention, menneskerettighederne, der som bekendt også gælder for børn, samt grundlovens § 71, hvis man kan tilbageholde børn og unge tidsubestemt på en delvist lukket døgninstitution, blot ved en politisk beslutning i et kommunalt Børne- og Unge udvalg.

Andet punkt er vedrørende forslag til **lov om ændring af lov om social service (skærpelse af reaktionsmuligheder over for kriminalitetstruede børn og unge) punkt 2.1 Elektronisk overvågning (elektronisk fodlænke) i tilknytning til et ungepålæg.**

LFS finder ikke, at hverken ungepålæg, eller elektronisk fodlænke i forbindelse dermed, vil have nogen gavnlig virkning overfor kriminalitetstruede børn og unge – tværtimod er det vores opfattelse, at sådanne foranstaltninger netop vil kunne skærpe børn og unges modstand mod at blive en del af et samfund – et samfund som i forvejen har travlt med at stigmatisere dem. Vi finder endvidere, at forslaget om skærpelse af husarresten (Børn og ungepålægget) gennem politiafhentning og elektronisk fodlænke, næppe er i overensstemmelse med FNs børnekonvention, menneskerettighederne og Grundlovens § 71, om forbud mod administrativ frihedsberøvelse.

Tredje punkt drejer sig om samme lovforslags **punkt 2.3 Lempelse af kriterierne for anbringelse på sikrede institutioner.** LFS finder, at det foreslåede er et yderligere eksempel på mere straf og flere restriktioner over for børn og unge, som vil have den modsatte virkning at det tilsigtede. Vi mener, at mere tvang og straf skader børn og unge og det er yderst tvivlsomt om der kommer noget godt ud af mulighederne for yderligere tvangsmæssige indsatser. Denne tvangsbehandling, og lovforslagenes øvrige punkter af lignende karakter, vil efter vores grundlæggende opfattelse ikke kunne ændre på nogen u hensigtsmæssig adfærd hos børn og unge.

Med venlig hilsen

Jan Hoby, næstformand i LFS (Landsforeningen for Socialpædagoger)

Indenrigs- og Socialministeriet
Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K
Att.: Ellinor Colmorten og Dan Holmgren

Mail: eco@ism.dk og dho@ism.dk

**Socialpædagogernes
Landsforbund**

Brolæggerstræde 9
1211 København K

Telefon 72 48 60 00
Fax 72 48 60 01
Email: sl@sl.dk

Ref. ASA/lh
Dok.nr. 515053

22. januar 2010

**Forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om
rettens pleje (Styrkelse af indsatsen over for kriminalitetstru-
ede børn og unge)**

Indenrigs- og Socialministeriet har den 13. januar 2010 bedt HK/Kommunal og Socialpædagogernes Landsforbund om bemærkninger til forslaget om styrkelse af indsatsen over for kriminalitetstruede børn og unge. Lovforslaget indeholder følgende elementer: Vejledning og plan for indsatsen overfor kriminelle børn og unge, kvalitetssikring af kommunernes indsats over for kriminelle børn og unge, indførelse af mulighed for etablering af delvist lukkede døgninstitutioner, forbedret udslusning og opfølgende støtte i forhold til løsladte unge, indførelse af screening af børn og unge på sikrede afdelinger, indførelse af udvidet adgang til at foretage brev- og telefonkontrol, indførelse af mulighed for tilbageholdelse af børn og unge i op til 14 dage, indførelse af mulighed for undersøgelse af personer og opholdsrum samt udvikling af SSP-samarbejdet.

Vejledning og plan for indsatsen

Her foreslås der to ting: VISO's rådgivningsforpligtelse udvides på dette område til også at omfatte gratis vejledende rådgivning til kommunerne om indsatsen til at forebygge kriminalitet blandt børn og unge både generelt og i forhold til enkeltsager samt at kommunerne forpligtes til, som en del af den sammenhængende børnepolitik, at lave en plan for indsatsen imod ungdomskriminalitet. Kommunerne kan rekvirere bistand fra VISO i forbindelse med arbejdet. Det er forslag, som ikke kan gøre skade, og som idémæssigt er udmærkede. Det er imidlertid uforståeligt, at de to forslag skal ophøre pr. 1. juli 2013. I forhold til rådgivningen fra VISO er begrundelsen ifølge bemærkningerne, at "Det forventes, at kommunerne med adgang til rådgivning efter de 3 år er så godt rustede, at der ikke fremover er behov for denne støtte". Der er ikke angivet nogen begrundelse for, at der efter 1. juli 2013 ikke længere skal være en plan i de kommunale børnepolitikker for en sammenhængende indsats mod ungdomskriminalitet. Efter de erfaringer der er med, hvor lang tid det tager at imple-

mentere ny lovgivning i kommunerne, er det umuligt at forestille sig, at formålet med de to forslag kan være opfyldt 1. juli 2013.

Kvalitetssikring af kommunernes indsats over for kriminelle børn og unge

Forslaget går ud på, at Ankestyrelsen fremover skal modtage orientering om alle politiets underretninger til kommunerne i sager, hvor unge under 18 år mistænkes for at have begået kriminalitet. Blandt disse orienteringer udvælger Ankestyrelsen årligt en stikprøve på 300 konkrete sager vedrørende børn og unge, der mistænkes for at have begået voldskriminalitet, anden alvorlig eller gentagen kriminalitet. De pågældende sagers akter vil blive gennemgået af Ankestyrelsen for at finde ud af, om kommunernes indsats har været tilfredsstillende. På baggrund af stikprøverne skal Ankestyrelsen udarbejde en årlig rapport om, hvordan det går.

Det er efter HK/Kommunal og Socialpædagogernes opfattelse en udmærket idé, men vi vil meget stærkt anbefale, at der inddrages praktisk socialpædagogisk ekspertise i vurderingen af de pågældende sager. Efter HK/Kommunal og Socialpædagogernes opfattelse er det særdeles vigtigt, at socialpædagoger med erfaringer i arbejdet med unge, der har begået kriminalitet, er inddraget i et arbejde, der går ud på at finde ud af, om kommunerne håndterer opgaven på området tilfredsstillende.

I de almindelige bemærkninger under 2.2 optræder der en, efter HK/Kommunal og Socialpædagogernes opfattelse, noget mystisk formulering. I andensidste afsnit står der, at "De resterende orienteringer, (*de orienteringer, som ikke indgår i stikprøven*) som Ankestyrelsen modtager fra politiet, skal ikke behandles af Ankestyrelsen. Da det er kommunerne, som modtager underretningerne fra politiet, forudsættes det, at kommunerne tager sagerne op til behandling". HK/Kommunal og Socialpædagogernes Landsforbund går ud fra, at alle underretninger skal håndteres af kommunerne ligegyldigt, om de er udtaget til stikprøven eller ej?

Det fremgår af § 65a, stk. 3, at de orienteringer, som Ankestyrelsen modtager fra politiet, destrueres ved udløbet af kalenderåret et år efter, at Ankestyrelsen har modtaget orienteringen. De 300 sager, der er udvalgt til stikprøven, er imidlertid undtaget fra denne bestemmelse. Hvad sker der med dem? Skal de ikke også destrueres? Eller?

Delvist lukkede døgninstitutioner

Forslaget går ud på at give mulighed for at etablere en særlig institutionstype, der er en mellemting mellem en sikret afdeling og en almindelig døgninstitution. På den nye form for institution vil der være mulighed for i perioder at låse yderdøre og vinduer og på den måde tilbageholde børn og unge. Der bliver også øgede muligheder for fastholdelse i form af, at der fysisk tages fat i barnet eller den unge i en kortere periode eller at der sker mandsopdækning. Det er det kommunale børn og ungeudvalg, som træffer afgørelse om anbringelse på en delvist lukket døgninstitution, og det er også børn og ungeudvalget, som blandt andet træffer afgørelse om omfanget af tilbageholdelse i form af aflåsning samt i hvilke situationer, det må ske.

Målgruppen er børn og unge i alderen 12 til og med 17 år med negativ og udadreagerende adfærd, misbrugsproblemer eller kriminel adfærd, som har brug for et længerevarende behandlingsforløb.

HK/Kommunal og Socialpædagogernes Landsforbund er meget betænkelige ved at etablere en form for institutioner, hvor man på den måde samler børn og unge, der har massive problemer. Der er en pæn risiko for negativ "sidemandsoplæring".

Et eksempel fra Socialpædagogernes publikation "Unge stemmer – 10 fortællinger om unge, der har lagt kriminaliteten bag sig" om effekten af det modsatte. Det er en pige, og hun har blandt meget andet været bankrøver. Hun ender på et åbent anbringelsessted og fortæller "Det var første gang, stedet fik en beboer, der skulle afsone en dom (...) nu fik jeg pludselig venner, der ikke var kriminelle. Det har stor betydning. Jeg tog udvidet 10. klasse på VUC, og dem, der gør det, er fornuftige mennesker. De nye venskaber gav mig meget ...".

Forbedret udslusning og opfølgende støtte i forhold til løsladte unge

HK/Kommunal og Socialpædagogernes Landsforbund er stødt på alt for mange eksempler, der fortæller, at unge efter en afsoning eller en varetægtsfængsling bliver løsladt til ingen verdens ting. Det er helt afgørende, at der er forberedt en indsats overfor disse unge. Der skal være et krav om, at de får støtte efter løsladelsen. Ellers øges risikoen for, at de vender tilbage.

Det foreslås i § 57c, stk. 3, at den unge under 18 år, der har afsonet frihedsstraf, været varetægtsfængslet eller anbragt i varetægtssurrogat skal have et tilbud af kommunen om udslusning. Det skal så vidt muligt etableres inden løsladelsen og have en varighed på mindst 6 måneder efter løsladelsen. Det fremgår videre, at som minimum skal tilbuddet være en kontaktperson.

HK/Kommunal og Socialpædagogernes Landsforbund er meget enige i udgangspunktet – at unge, der bliver løsladt skal have støtte. Vi mener imidlertid, at det, der lægges op til, er alt for småt med den risiko, at det ikke får nogen effekt. Og så kan vi vende tilbage med forslag til nye initiativer om forholdsvis kort tid.

Som det nævnes i bemærkningerne, så har børn og unge, som senere formår at bryde med deres sociale baggrund, ofte mødt en voksen, der har haft afgørende betydning for deres positive udvikling. Som hovedregel er det imidlertid ikke noget, der klares på 6 måneder. Endnu et eksempel fra Socialpædagogernes publikation "Unge stemmer – 10 fortællinger om unge, der har lagt kriminaliteten bag sig". Det er en ung mand med en dom for alvorlig vold "(...) men det har ikke hele tiden været nemt efter tiden på institutionen. På et tidspunkt var jeg både sur og fortvivlet og frustreret over, at det hele var så hårdt. Jeg kom hjem til min mor, og jeg opførte mig åndssvagt. Så ringede hun til Benny fra institutionen, ham jeg var mest glad for. Min mor og min stedfar holder næsten lige så meget af dem på institutionen, som jeg gør. – Hun gav mig røret, og han sagde: Hvordan er det du opfører dig, din klaphat? Jeg smækkede bare røret på og gik, men kort tid efter fik jeg meget dårlig samvittighed og kontaktede ham igen".

Denne historie blandt mange fortæller om betydningen af den gode voksenkontakt for de pågældende unge, men denne form for kontakt er som nævnt ikke noget, der i almindelighed etableres på 6 måneder. HK/Kommunal og Socialpædagogernes Landsforbund vil foreslå, at der sker en udvidelse til mindst 12 måneder.

Screening af børn og unge for psykiatriske problemer på sikrede afdelinger

Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, er der stor sandsynlighed for, at en del af de unge på de sikrede afdelinger har psykiatriske problemer. Det vil derfor være hensigtsmæssigt, at der sker en screening i forsøget på at afdække sådanne problemer, så den videre indsats tager højde for, hvor den unge er, og hvad der er brug for af indsats.

Konkret fremgår det af forslaget til § 57c, stk. 4, at kommunalbestyrelsen skal sikre, at alle børn og unge på sikrede institutioner bliver screenet med henblik på at afdække psykiatriske problemer, men det fremgår samtidig af bemærkningerne til bestemmelsen, at det er et tilbud. HK/Kommunal og Socialpædagogerne går ud fra, at der i forbindelse med en screening skal indhentes samtykke fra forældremyndighedsindehaverne og den unge over 15 år. Det fremgår imidlertid ikke af bestemmelsen.

HK/Kommunal og Socialpædagogernes Landsforbund er enige i forslaget, men tilbage står, hvad der så skal ske, hvis der for eksempel konstateres psykiatriske problemstillinger hos unge, som kræver en særlig indsats.

Et flertal i Kommissionen vedrørende ungdomskriminalitet foreslog i kommissionens betænkning, at der inden for rammeaftalesystemet mellem kommunerne og regionerne oprettes relevante og målrettede tilbud, herunder særlige institutionspladser, til børn og unge med psykiatriske eller psykiatrinære problemstillinger og til udviklingshæmmede børn og unge, herunder unge, der er idømt særforanstaltninger. Omkring de sidste skal bemærkes, at udviklingshæmmede børn og unge, der er så mentalt retarderede, at de falder udenfor normalområdet, normalt vil blive idømt en behandlingsdom, hvis de begår kriminelle handlinger. Dommen kan være i form af tilsyn og/eller ophold i en egnet institution. Imidlertid findes der ikke særlige institutioner eller afdelinger, der modtager unge behandlingsdømte, sådan som det er tilfældet for voksne behandlingsdømte.

Det er kommunerne, som har forsyningsforpligtelsen i forbindelse med sociale døgntilbud. De unge, som har brug for særlige institutionspladser, er imidlertid ikke mange i antal, så der er brug for, at kommunerne samarbejder og indgår aftaler om de pågældende tilbuds etablering. Der er imidlertid ingen, der har initiativpligten, så det hele kan ende med, at nok bliver de unge screenet, men så er der bagefter ingen særlige tilbud til dem, hvis det viser sig, at det er det, de har brug for.

Initiativpligten skal efter HK/Kommunal og Socialpædagogernes opfattelse være tydelig, så der etableres de tilbud, der er brug for.

Udvidet adgang til at foretage brev- og telefonkontrol

Efter de gældende regler kan der kun foretages brev- og telefonkontrol på døgninstitutioner, når børn og ungeudvalget i den anbringende kommune har truffet afgørelse om det.

Med forslaget sidestilles opholdssteder med døgninstitutioner med hensyn til at kunne gennemføre en beslutning fra børn- og ungeudvalget om brev- og telefonkontrol.

Begrundelsen er, at man ellers ville være nødt til at flytte et barn eller ung fra et opholdssted til en døgninstitution, hvis der bliver truffet en beslutning om en sådan kontrol. Det vil være uhensigtsmæssigt. HK/Kommunal og Socialpædagogerne har ikke indvendinger mod forslaget.

Tilbageholdelse af børn og unge i op til 14 dage

Med dette forslag indføres der mulighed for, at åbne døgninstitutioner og opholdssteder kan tilbageholde et barn eller en ung i op til 14 dage i starten af en anbringelse. En sådan beslutning skal være truffet af børn- og ungeudvalget i den anbringende kommune.

Om begrundelsen for forslaget siges det i bemærkningerne, at børn og unge, der anbringes uden for hjemmet på grund af bl.a. kriminalitet, kan være svære at motivere i anbringelsens tidlige fase og reagerer typisk med trods og modvilje. Dette kan resultere i rømninger, hyppige sammenbrud i anbringelsen og brud i det pædagogiske behandlingsforløb". Og hvad kan der så gøres ved det? Forslaget går ud på at indføre en mulighed for - efter beslutning i det pågældende børn- og ungeudvalg - at kunne tilbageholde et barn eller en ung i op til 14 dage i starten af en anbringelse på åbne døgninstitutioner og opholdssteder", når det har afgørende betydning for den socialpædagogiske behandling". Det er uklart, hvad der menes med det kriterium i praksis? Det er klart, at børn og unge i den nævnte målgruppe skal vænne sig til at være under socialpædagogisk omsorg.

Oftest foregår det i dag ved, at socialpædagoger fra anbringelsesstedet tager med den unge i for eksempel et sommerhus blandt andet for, at den unge kan få en begyndende tillid til de voksne. Det bliver i bemærkningerne til, at "Det vurderes dog at være uhensigtsmæssigt at indlede det pædagogiske forløb uden for anbringelsesstedets rammer, da unge i starten af anbringelsen samtidig skal tilpasse sig de fysiske rammer, reglerne på anbringelsesstedet, de andre børn og unge samt personalet på stedet". Den argumentation forekommer meget mærkværdig - skulle børnene og de unge have større muligheder for at tilpasse sig et anbringelsessted ved at blive tilbageholdt/låst inde (samtidig med at der er andre børn eller unge på stedet, der ikke er låst inde) i forhold til det at være alene sammen med socialpædagoger, som vil lære barnet eller den unge at kende?

HK/Kommunal og Socialpædagogernes Landsforbund stiller sig undrende overfor forslaget. Efter vores opfattelse må det i stedet handle om at finde det rigtige tilbud, der arbejder med barnet eller den unge i starten af anbringelsen på en måde, så barnet eller den unge ikke stikker af. Det kan for eksempel godt handle om at få etableret tilbud, der er specielt egnede til særligt udadreagerende unge. Der er i den forbindelse kommuner, der klager over, at det er svært at finde anbringelsessteder til visse børn og unge. Her rummer det nuværende rammeaftalesystem mv. ikke incitament til, at kommuner går sammen om en sådan opgave. Her må det igen konstateres, at der mangler en initiativpligt.

Undersøgelse af personer og opholdsrum

Ifølge dette forslag får alle åbne døgninstitutioner mulighed for at undersøge barnets eller den unges person eller opholdsrum, når der er bestemte grunde til at mene, at barnet eller den unge er i besiddelse af effekter, der kan betyde "at ordensbestemmelser ikke kan overholdes eller at sikkerhedshensyn ikke kan iagttages".

Efter HK/Kommunal og Socialpædagogernes opfattelse er der tale om alt for generelle formuleringer i forhold til omfanget af bestemmelsen, og det kan efter vores opfattelse også diskuteres, om sådanne muligheder skal åbnes for alle døgninstitutioner – uanset målgruppe.

Så vidt HK/Kommunal og Socialpædagogernes Landsforbund har forstået, så er det konkrete behov for forslaget ikke blevet undersøgt. Socialpædagogerne vil derfor foreslå, at behovet undersøges, inden der tages stilling til det pågældende forslag.

Udvikling af SSP-samarbejdet

SSP-samarbejdet har som formål at organisere den lokale kriminalitetsforebyggende indsats over for børn og unge. I samarbejdet indgår skoler, de sociale myndigheder og politiet. Det foreslås, at Kriminalforsorgen formelt knyttes til SSP-samarbejdet. Det er HK/Kommunal og Socialpædagogernes Landsforbund helt enige i.

Undervisning af unge på sikrede afdelinger

Det fremgår af bemærkningerne til stk. 3, at "Unge på sikrede afdelinger er omfattet af undervisningspligten efter folkeskoleloven, herunder også reglerne om specialundervisning og skal have tilbudt skolegang, som er tilpasset deres behov, mens de opholder sig på sikrede afdelinger".

I virkelighedens verden er der mange eksempler på, at anbringende kommuner vurderer, at unge på sikrede afdelinger ikke skal have tilbudt undervisning – typisk fordi de er over 17 år og dermed over den undervisningspligtige alder. Andre har gennemført folkeskolen, og kan derfor ikke få undervisning, selvom de for eksempel kun har kundskaber svarende til 6. klasse, men har fået alt for lidt ud af det.

Spørgsmålet blev behandlet i Kommissionen vedrørende Ungdomskriminalitet. Det fremgår af Kommissionens betænkning, at "Kommissionen foreslår, at der skabes mulighed for at give unge under 18 år, der er anbragt i socialt regi eller i Kriminalforsorgens institutioner, et tilbud om skolegang efter behov op til og med 10. klasses niveau uanset den unges alder eller antallet af år, den unge har været indskrevet i skolen",

HK/Kommunal og Socialpædagogernes Landsforbund er helt enige og mener, at det er helt afgørende, at det lovgivningsmæssigt bliver gennemført.

Andet

Med jævne mellemrum opstår kravet om, at der skal ske en bedre indsats overfor unge, der begår kriminalitet. Efter HK/Kommunal og Socialpædagogernes opfattelse er der brug for en løbende vurdering og opfølgning af, om indsatsen over for de pågældende unge er i overensstemmelse med det, vi forventer og håber på. Derfor bør der nedsættes en følgegruppe, hvor der også er repræsentanter for de socialpædagoger, der i praksis har med de unge at gøre, der begår kriminalitet. Opgaven skal blandt andet være at følge med i, hvordan det går med de initiativer, som lovgivningsmæssigt sættes i gang, hvilke aktiviteter sætter kommunerne i gang, hvor opstår der "huller" i indsatsen, hvilke nye behov opstår og meget andet. Det er efter HK/Kommunal og Socialpædagogernes opfattelse helt afgørende, at udviklingen følges løbende i stedet for, at der med større eller mindre mellemrum sættes ting i gang, som ikke bliver fulgt op. Et enkelt ek-

sempel. Den 1. august 2007 trådte en lovgivning i kraft, som handlede om en styrkelse af ungdomssanktionen. Der blev blandt andet indført, at en ung i ungdomssanktionen skulle have en koordinator, som skulle være med til at sikre, at der var sammenhæng i forløbet. Hvordan er det gået med det? HK/Kommunal og Socialpædagogernes Landsforbund er her for eksempel vidende om, at en større kommune først implementerede denne del af lovgivningen i juni 2009. Det kan der være grunde til, men hvilke?

Indsatsen i forbindelse med unge, der begår kriminalitet, skal altså følges nøje og løbende. Det bør som nævnt, efter HK/Kommunal og Socialpædagogernes opfattelse, ske i en fast følgegruppe, hvor også praktikere fra området deltager.

Venlig hilsen

Benny Andersen
forbunds næstformand
Socialpædagogerne

Per Støve
formand for Socialpolitisk Udvalg
HK/Kommunal

Mette Larsen

2010-225

11f

Fra: Karen Gausland [Karen.Gausland@Skat.dk]
Sendt: 14. januar 2010 16:50
Til: Ellinor Colmorten; Dan Holmgreen
Emne: VS: Høring over forslag til lov om styrkelse af indsatsen over for kriminalitets-truede børn og unge samt forslag til lov om skærpelse af reaktionsmulig-hederne over for kriminalitetstruede børn og unge

Vedhæftede filer: Høringsbrev til ministerier.doc; høringsliste lovforslag med ministerierne.doc; Lovforslag om Styrkelse af indsatsen over for kriminalitetstruede børn og unge.pdf; Lovforslag om reaktionsmuligheder over for kriminalitetstruede børn og unge.pdf

Skatteministeriet har ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Karen Gausland

SKATTEMINISTERIET
 Skatteministeriets Koncerncenter
 Koncernsekretariatet
 Østbanegade 123, 2100 København Ø

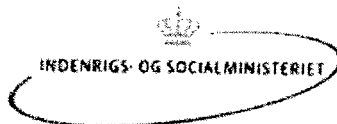
e-mail: Karen.Gausland@Skat.dk
 Telefon: (+45) 72373865

Pas på miljøet - udskriv kun denne e-mail hvis det er nødvendigt

Fra: Elsebeth Jensen [mailto:eye@ism.dk]
Sendt: 13. januar 2010 13:15
Til: Udsendelse Indenrigs- og Socialministeriet
Cc: Ellinor Colmorten; Elsebeth Jensen
Emne: Høring over forslag til lov om styrkelse af indsatsen over for kriminalitets-truede børn og unge samt forslag til lov om skærpelse af reaktionsmulig-hederne over for kriminalitetstruede børn og unge

HØRING

Departementet, Holmens Kanal 22, 1060 København K
 Tlf. 3392 9300, Fax. 3393 2518, E-mail ism@ism.dk
 J.nr. 2009-7683

13. januar 2010

Høring over forslag til lov om styrkelse af indsatsen over for kriminalitetstruede børn og unge samt forslag til lov om skærpelse af reaktionsmulighederne over for kriminalitetstruede børn og unge

22-01-2010

Med venlig hilsen

Eisebeth Jensen

Indenrigs- og Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 18. januar 2010
J.NR.: 04-014802-10-0078
REF.: rmm-hfe

eco@ism.dk, dho@ism.dk

Høring over udkast til forslag til lov om styrkelse af indsatsen over for kriminalitetstruede børn og unge, samt udkast til forslag til lov om skærpelse af reaktionsmulighederne over for kriminalitetstruede børn og unge

Ved e-mail af 13. januar 2010 har Indenrigs- og Socialministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Det skal indledningsvis pointeres, at den ganske korte høringsfrist må betegnes som uhensigtsmæssig og kun giver Advokatrådets Strafferetsudvalg mulighed for at afgive et begrænset høringssvar.

1) Ad forslag til lov om styrkelse af indsatsen over for kriminalitetstruede børn og unge.

Det fremstår i lovforslaget uklart hvorledes begrebet "anden alvorlig kriminalitet", anvendt i eksempelvis § 57 c stk. 1, skal forstås. I relation til bemærkningerne til lovforslagets § 1, hvori nævnes, at der ved anden alvorlig kriminalitet forstås voldtægt, røveri, grovere former for hærværk og tyveri, bemærkes, at afgrænsningen forekommer noget vilkårlig. Såfremt anden alvorlig kriminalitet ikke dækker andre kriminalitetsformer end de nævnte, bør disse skrives ind i bestemmelsernes ordlyd.

I relation til lovforslaget bemærkning om at det "ikke [er] et krav, at den unge er dømt, eller at det på anden måde er bevist, at den unge faktisk har begået voldskriminalitet eller anden form for alvorlig kriminalitet" bemærkes, at dette er retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, idet betingelsen for iværksættelse af foranstaltninger bør være, at det anses for utvivlsomt, at der er begået en af de kriminalitetsformer som loven omfatter.

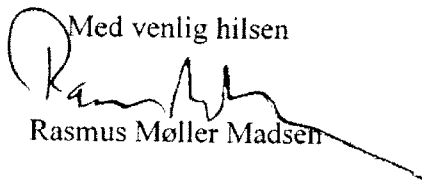
Det fremstår i lovforslaget og bemærkningerne hertil, særligt i lyset af de foreslåede §§ 123 b og 123 c, endvidere uklart hvilket samspil lovforslaget har med straffelo-

vens § 74 a om ungdomssanktioner. Dette indebærer en risiko for forvirring omkring regelsættens anvendelse, ligesom parallelle / konkurrerende regelsæt dækkende (delvist) ensartede problemer, generelt må karakteriseres som uhensigtsmæssigt.

2) Ad forslag til lov om skærpelse af reaktionsmulighederne over for kriminalitets-truede børn og unge.

Også i dette lovforslag fremstår det uklart hvilket samspil lovforslaget har med straffelovens § 74 a om ungdomssanktioner. Også her indebærer dette en risiko for forvirring omkring regelsættens anvendelse, ligesom parallelle / konkurrerende regelsæt dækkende (delvist) ensartede problemer, generelt må karakteriseres som uhensigtsmæssigt.

Med venlig hilsen

Rasmus Møller Madsen

Departementet
 Holmens Kanal 22
 1060 København K

4420

Kristelig Fagbevægelse
 Engboulevarden 30
 8960 Randers SØ

Tlf. 8911 2233
 Fax 7227 7200

pol.sekr@krifa.dk
 www.krifa.dk

Åbningstider:
 mandag: 9.30-16.30
 tirsdag-torsdag: 9.30-15
 fredag: 9.30-14

Randers SØ, den 20. januar 2010
 4400/459-6300/2002-2529
 ROW

Høring over forslag til lov om styrkelse af indsatsen over for kriminalitetstruede børn og unge samt forslag til lov om skærpelse af reaktionsmulighederne over for kriminalitetstruede børn og unge

Kristelig Fagbevægelse har modtaget ovennævnte lovforslag i høring. Da forslagene ligger uden for de områder vi normalt beskæftigere os med har vi umiddelbart ingen bemærkninger.

Venlig hilsen

Søren Fibiger Olesen
 formand

 Rolf Weber
 politisk konsulent

Kristelig Fagbevægelse
 er en fællesbenævnelse
 for:
 Kristelig Fagforening
 og Kristelig A-kasse

ØKONOMI- OG ERHVERVSMINISTERIET

Indenrigs- og Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

21. januar 2010

10/00280-4

/meo-dep

**Høring over forslag til lov om styrkelse af indsatsen for kriminalitets-
truede børn og unge samt forslag til lov om skærpelse af reaktions-
mulighederne over for kriminalitetstruede børn og unge**

Økonomi- og Erhvervsministeriet har modtaget ovenstående høring fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet. Økonomi- og Erhvervsministeriet har sendt materialet i høring hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og har på den baggrund ingen bemærkninger til denne høring.

**ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET**
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50

Fax 33 12 37 78

CVR-nr. 10 09 24 85

oem@oem.dk

www.oem.dk

Med venlig hilsen

Mette Olsen

Kontorfuldmægtig

E-post MEO@oem.dk

3F's bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af lov om social service (skærpelse af reaktionsmuligheder over for kriminalitetstruede børn og unge)

Det er 3F's opfattelse, at der kan være mange gode grunde til at have fokus på den ungdoms kriminalitet, der finder sted i Danmark. Vi er dog af den opfattelse, at de foreslåede ændringer i loven om social service ikke er de rette elementer, der skal til for at dæmme op herfor – tværtimod.

I lovforslaget lægges der op til, at det i fremtiden skal være muligt at foretage elektronisk overvågning af unge, som får et ungdomspålæg. Vi mener ikke at elektronisk overvågning er noget godt instrument:

- Dels vil der være risiko for at de unge, som man gerne vil "ramme" med en sådan ordning, ikke vil deltage heri - jf. lovgivningen.
- Dels vil der være risiko for, at det ikke vil stå klart for den enkelte unge og dennes forældre/værge, at der er en mulighed for at sige nej hertil. Derfor ønsker vi præciseret, at den enkelte unge positivt skal tilkendegive, at denne ønsker at blive elektronisk overvåget.

Grundlæggende mener vi, at det strider imod almindelige danske værdier, at elektronisk overvåge børn i Danmark, og ikke mindst at en sådan overvågning ikke skal kunne realiseres som en ren kommunal foranstaltning. Vi mener, at en sådan opgave ligger langt udenfor, hvad der bør være en kommunal opgave.

Kernen i en kommunal opgave bør være at bruge ressourcer på at hjælpe den unge og dennes forældre via råd, vejledning og anden hjælp.

Samtidig står det uklart for os hvilke positive erfaringer, der eventuelt måtte være fra andre lande i forhold til elektronisk overvågning af børn.

For os at se, at der er en stor risiko for, at der vil blive brugt alt for mange ressourcer på at etablere og varetage driften for en sådan overvågning. Ressourcer som efter vores vurdering vil risikere at gå fra den mere rådgivende del - og ikke mindst, at fokus for samfundet vil være på denne del.

Sidst men ikke mindst mener vi, at sammenkoblingen mellem ungepåbuddet og børnefamilieydelsen er dybt problematisk. En sammenkædning som nu også kommer til at ske til den elektroniske overvågning. Vi frygter at en "frivillig" elektronisk overvågning eller det modsatte automatisk vil ende op i et spørgsmål om børnefamilieydelse til den enkelte eller ej.

Jane Korczak
Næstformand i 3F

Foreningen af Statsforvaltningsjurister

Roskilde, den 22.01.2010

Til Indenrigs- og Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Att.: Ellinor Colmorten, eco@ism.dk
og Dan Holmgren, dho@ism.dk

Høring over forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om rettens pleje (stærkelse af indsatsen over for kriminalitetstruede børn og unge) og (skærpelse af reaktionsmuligheder over for kriminalitetstruede børn og unge).

Tak for høring af 13.01.10 om ændring af serviceloven og retsplejeloven for stærkelse af indsatsen over for kriminalitetstruede børn og unge.

Til § 1, nr. 3, § 57c, stk. 1, 1. punktum, bemærkes, at omtalte støtte efter bemærkningerne til stk. 1 og stk. 2 også er for børn (yngre end unge under 18 år), og til 2. punktum bemærkes, at en handleplan for et barn vel også skal udarbejdes i samarbejde med barnets familie (i forslagets lovbestemmelse er alene nævnt den unge og dennes familie).

Tilsvarende gælder for så vidt angår formuleringen i § 65a, stk. 2. Ankestyrelsen udvælger 300 konkrete sager vedrørende "børn og unge", mens Ankestyrelsen gennemgår indsatsen over for den enkelte "unge". (Måske er det formuleringsteknisk?)

Foreningen er ikke bekendt med praksis for og i hvilket omfang, kommunerne siden indførelsen af § 140, stk. 3, og 4, "har modtaget dokumentation fra politiet om den begåede kriminalitet". Efter § 57c er kriteriet, at et barn eller en ung "har begået ...", mens begyndelsestidspunktet for beregning af de 7 dage er tidspunktet for kommunens modtagelse af "dokumentation fra politiet". Af bemærkningerne fremgår, at det ikke er et krav, at den unge er dømt. Skal det forstås sådan, at det er tilstrækkeligt, at barnet eller den unge har tilstået at have begået den af politiet dokumenteret begåede kriminalitet (, jfr. stk. 1 "har begået")? Er det tilstrækkeligt, at barnet har fortalt om at have været til stede ved en del af den af andre begåede kriminalitet?

I bemærkningerne til nr. 4, vedrørende § 65a, Til stk. 2, (5. afsnit) fremgår, at "Persongruppen, som Ankestyrelsen skal orienteres om, omfatter unge under 18 år, der ...", men det gælder vel også for børn, som er omfattet? (Eller er det alligevel ikke blot formuleringsteknisk?)

I afsnittet, der begynder "Ankestyrelsen skal i forbindelse med gennemgangen af de 300 sager ..." er der henvist til "foreløbige undersøgelser". Afsnittet vedrører § 57c, stk. 2, der vedrører en "foreløbig handleplan".

Til § 3, stk. 2, bemærkes, at § 1, nr. 4, § 65, stk. 3, vel først bør ophøre at gælde, når de sidste underretninger fra politiet til Ankestyrelsen er destrueret ved udgangen af 2014.

I forslaget vedr. skærpelse af reaktionsmuligheder over for kriminalitetstruede børn og unge, i bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser, Til § 1, Til nr. 1, Til stk. 4 og 5, i 6. afsnits 2. sætning er formuleringen ikke ganske klar.

I samme afsnits tredjesidste afsnit er det vel fremfor "der er mulighed for at indbringe" mere retvisende at anføre, at "den endelige afgørelse af/vedr. henhører under domstolene", for børn og unge har "ingen mulighed for at indbringe" på samme måde, som der er hjemmel for ved servicelovens § 169 (suppleret med advokatbistand i servicelovens §§ 72 og 132).

Afslutningsvis bemærkes det, at foreningen finder det positivt, at man med lovforslaget fokuserer på nærhed, opfølgning og omsorg for vores samfunds børn og unge og deres fremtidsmuligheder, og at der lægges vægt på en fremtidig indsats for dem

Med venlig hilsen

Lene M. Larsen
formand

Indenrigs og Socialministeriet

Departementet

Holmens Kanal 22

1060 København K eco@ism.dk og dho@ism.dk

Hørings svar over forslag til lov om styrkelse af indsatsen over for kriminalitetstruede børn og unge samt forslag til lov om skærpelse af reaktionsmulighederne over for kriminalitetstruede børn og unge

I FOA – Fag og Arbejde er vi glad for, at få lejlighed til at kommentere lovforslagene vedrørende styrkelse af indsatsen over for kriminalitetstruede børn og unge samt forslag til lov om skærpelse af reaktionsmulighederne over for kriminalitetstruede børn og unge

Generelt er det FOAs indstilling, at de disciplinære stramninger og indskrænkninger overfor kriminalitetstruede unge som de to lovforslag hovedsagligt er udtryk for – ikke vil have nogen gavnlig virkning overfor målsætningen over at styrke indsatsen mod ungdomskriminalitet.

Vi finder ikke at der kommer noget godt ud af at udvide mulighederne for flere tvangsmæssige indsatser.

Det er endvidere FOAs standpunkt, at en god og kvalificeret socialpædagogisk indsats, er det der skal til, når det er gået galt, og vi mener ikke, at det foreslåede på nogen måde vil styrke netop denne indsats.

Vi ønsker ikke systematisk at indgå i overvejelser om de enkelte punkter i de to lovforslag, men vi har dog særlige kommentarer til tre punkter i det foreslåede.

Første punkt er vedrørende forslag til **lov om ændring af lov om socialservice og lov om rettens pleje (Styrkelse af indsatsen over for kriminalitetstruede unge), punkt 2.3 - delvist lukkede døgninstitutioner**. Vi er i FOA betænkelige ved det foreslåede både ved en udvidede adgang til at tilbageholde børn og unge i alderen 12 – 17 år og for i perioder at låse yderdøre og vinduer på døgninstitutionerne, ligesom vi finder at yderligere fysisk magtanvendelse og mandsopdækning ikke vil have den ønskede effekt på indsatsen over kriminalitetstruede unge. Vi finder endvidere, at det vil være i strid med FNs børnekonvention, menneskerettighederne, der som bekendt også gælder for børn, samt grundlovens § 71, hvis man kan tilbageholde børn og unge

Dato:

15.01.2010

Sagsnummer:

10/22829

Ref.:

JAKS/JASP

FOA

Stauings Plads 1-3
1790 København V

Telefon 4697 2626
Telefax 4697 2300

Giro 8 01 47 95

E-mail
foa@foa.dk
aaa@foa.dk

www.foa.dk

tidsubestemt på en delvist lukket døgninstitution, blot ved en politisk beslutning i et kommunalt Børne- og Unge udvalg.

Andet punkt er vedrørende forslag til **lov om ændring af lov om social service (skærpelse af reaktionsmuligheder over for kriminalitetstruede børn og unge) punkt 2.1 Elektronisk overvågning (elektronisk fodlænke) i tilknytning til et ungepålæg**. FOA finder ikke, at hverken ungepålæg eller elektronisk fodlænke i forbindelse dermed, vil have nogen gavnlig virkning overfor kriminalitetstruede børn unge – tværtimod er det vores opfattelse, at sådanne foranstaltninger netop vil kunne skærpe børns og unges modstand mod at blive en del af det samfund som i forvejen har travlt med at stigmatisere dem. Vi finder endvidere, at forslaget om skærpelse af husarresten (Børn og ungepålægget) gennem politiafhentning og elektronisk fodlænke, næppe er i overensstemmelse med FNs børnekonvention, menneskerettighederne og Grundlovens § 71 om forbud mod administrativ frihedsberøvelse.

Tredje punkt drejer sig om samme lovforslags **punkt 2.3 Lempelse af kriterierne for anbringelse på sikrede institutioner**. FOA finder, at det foreslåede er et yderligere eksempel på mere straf og flere restriktioner over for børn og unge, som vil have den modsatte virkning at det tilsigtede. Vi mener, at mere tvang og straf skader børn og unge og det er yderst tvivlsomt om der kommer noget godt ud af mulighederne for yderligere tvangsmæssige indsatser. Denne tvangsbehandling og lovforslagernes øvrige punkter af lignende karakter, vil efter vor opfattelse ikke kunne ændre på nogen uhensigtsmæssig adfærd hos børn og unge.

Med venlig hilsen

Jakob Sølvhøj, Formand for Pædagogisk sektor, FOA – Fag og Arbejde

Social- og Indenrigsministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K
Att: Ellinor Colmorten og Dan Holmgreen

Dato: 20/1-10 /hado

Høringssvar i forbindelse med ændring af lov om socialservice i forhold til kriminalitetstruede børn og unge

Børne- og Kulturchefforeningen har modtaget 2 lovforslag i høring fra Indenrigs- og Socialministeriet:

- forslag til Lov om ændring af lov om social service (skærpelse af reaktionsmulighederne over for kriminalitetstruede børn og unge)
- forslag til Lov om ændring af lov om social service lov (styrkelse af indsatsen over for kriminalitetstruede børn og unge)

Overordnet vil Børne- og Kulturchefforeningen gerne kvittere for, at der sættes fokus på forebyggelse af kriminalitet. Børne- og Kulturchefforeningen vil samtidig gerne give udtryk for, at den nedsatte kommission vedrørende ungdomskriminalitet, som i september 2009 barslede med en betænkning i forhold til "Indsatsen mod ungdomskriminalitet", har bidraget med et relevant fundament for det videre arbejde på dette område.

Indledende vil Børne- og Kulturchefforeningen samtidig lægge op til, at der tænkes i, at lovens effekt følges og gøres til genstand for metodemæssig evaluering.

De to forslag til ændring af lov om social service indeholder en række forslag om opstramninger, kontrol og sanktioner. Det er Børne- og Kulturchefforeningens klare holdning, at disse skal ses i sammenhæng med en fastholdelse af en pædagogisk tilgang med voksne, som "vil" de unge og som arbejder med dialog og tillidsskabende relationer.

Vedrørende forslag til Lov om ændring af lov om social service (skærpelse af reaktionsmulighederne over for kriminalitetstruede børn og unge)

Lovforslaget indeholder 4 hovedelementer;

- Indførelse af mulighed for elektronisk overvågning (elektronisk fodlænke) i tilknytning til et ungepålæg
- Kommunens foranstaltninger for at sikre overholdelsen af et ungepålæg og politiets eventuelle bistand hermed
- Lempelse af kriterierne for anbringelse på sikrede institutioner
- Kommunernes betaling for unges ophold på sikrede afdelinger og Kriminalforsorgens institutioner

Børne- og Kulturchefforeningen bider mærke i, at det beskrives: ”elektronisk overvågning kan ikke erstatte en pædagogisk indsats eller anden støtte, men kan bruges som et redskab i den pædagogiske indsats...”. I forhold til intensionerne i lovforslaget vurderer foreningen, at det sandsynligvis ikke er en ordning, der vil blive udbredt i større omfang. Dels kræver den både accept af den unge og den voksne, den unge bor hos. Dels kan overtrædelse af forbuddet mod at gå ud foregå uden nogen former for sanktioner, så eneste effekt er, at den unge kan hentes hjem, hvis ellers politiet eller socialarbejderen ”har tid til at rykke ud”.

Ordningen vurderes at være for omstændelig og konsekvensløs til at blive brugt. Hvis ordningen skal ses som alternativ til en anbringelse og, den unge er inde i et konstruktivt forløb med støtte person, så kan det tænkes, at fodlænken i nogle tilfælde har en motiverende effekt. Det samme kunne gøre sig gældende i forhold til f.eks. at fastholde den unge i et uddannelsesforløb.

Det er dog Børne- og Kulturchefforeningens gennemgående holdning, at en elektronisk fodlænke har karakter af en straf og på den baggrund ikke betragtes som et konstruktivt element i det forebyggende arbejde. Desuden finder Børne- og Kulturchefforeningen det bekymrende, at der lægges op til en kommunal administration af ordningen herunder påsætning af fodlænken og udrykning i forbindelse med opfølgning på et brud på de konkrete aftaler omkring fodlænken.

Der lægges samtidig i forslaget op til en lempelse af kriterierne for anbringelse på de sikrede institutioner. Der skal i forbindelse med en lempelse være opmærksomhed omkring kapaciteten på de sikrede institutioner.

Derudover har foreningen den holdning, at kriminalitetstruede unge først og fremmest skal hjælpes tilbage til en normal tilværelse i samspil med voksne, der kan være med til at genopbygge tillid og troen på værdien af sociale normer som grundlag for det kommende voksenliv. Det betyder, at sikrede anbringelser kun sker, når der konkret er taget stilling til, at det ikke er muligt at fastholde og beskytte den unge i et åbent tilbud med de pædagogiske fordele, der ligger i dette tilbud.

Endelig er der i lovforslaget indeholdt en ændring af finansieringsregler vedrørende unge kriminelle på sikrede afdelinger bl.a. som motivationsfaktor overfor kommunerne i forhold til at fastholde et flow på pladserne på de sikrede institutioner. Det er Børne- og Kulturchefforeningens klare opfattelse, at kommunerne arbejder seriøst på hurtigst muligt at få de unge kanaliseret over i andre tilbud end de sikrede institutioner. En finansiering med kombination af objektiv betaling samt en takstbaseret betaling kan opfattes som unødigt bureaukrati, og det vurderes, at der kan forekomme en skævvridning i forhold til de enkelte kommuners forskellige betingelser. Fastholdes tankegangen vil Børne- og Kulturchefforeningen dog anbefale, at den træder i kraft 1. januar 2011, så ordningen følger budgetåret.

Vedrørende forslag til Lov om ændring af lov om social service lov (styrkelse af indsatsen over for kriminalitetstruede børn og unge).

Der er indeholdt følgende initiativer i lovforslaget:

- Øget rådgivning til kommunerne om kriminalitetsforebyggende indsatser og krav til kommunerne om udarbejdelse af planer for bekæmpelse af ungdomskriminalitet
- Kvalitetssikring af kommunernes indsats over for kriminelle børn og unge
- Ny institutionstype i form af delvist lukkede døgninstitutioner
- Forbedret udslusning og opfølgende støtte i forhold til løsladte unge
- Screening af børn og unge for psykiatriske problemer på sikrede afdelingen
- Adgang til at foretage brev og telefonkontrol på private opholdssteder
- Tilbageholdelse af børn og unge i op til 14 dage på døgninstitutioner og private opholdssteder
- Undersøgelse af personer og opholdsrum på døgninstitutioner og private opholdssteder
- Udvikling af SSP-samarbejdet

Børne- og Kulturchefforeningen finder, at det er en fornuftig tanke, at der tænkes i de nuværende konstruktioner således, at opgaven omkring vejledende rådgivning til kommunerne om indsatser til at forebygge kriminalitet blandt børn og unge både generelt og i forhold til enkeltsager forankres hos VISO.

Derimod kan Børne- og Kulturchefforeningen ikke støtte, at kommunerne som en del af den sammenhængende børnepolitik i en periode frem til 1. juli 2013 forpligtes til at lave en plan for indsatsen imod ungdomskriminalitet. Den enkelte kommune forventes at løfte den forebyggende indsats overfor børn og unge herunder indsatsen i forhold til kriminelle unge.

De konkrete initiativer og samspilsrammer bør tage udgangspunkt i den lokale kontekst. Det opfattes ikke at være i samspil med afbureaukratiseringen på området.

Ankestyrelsen som et anker i kvalitetssikringen af kommunernes indsats med forslaget om stikprøvekontrol med gennemgang af 300 sager vil Børne- og Kulturchefforeningen ikke anbefale. Set i lyset af praksisundersøgelserne, der i høj grad har sat fokus på proces- og procedureforhold og ikke forholder sig til effekten af den kommunale indsats, vil der ved en fastholdelse af stikprøverne være behov for en dialog i forhold til, hvad fokus skal være i gennemgangen af de udvalgte sager. Derudover er der en del dobbelt administration i forhold til at behandle sager både i kommunalt regi samt i Ankestyrelsen.

I forhold til forslaget om en ny institutionstype i form af delvist lukkede døgninstitutioner bakker Børne- og Kulturchefforeningen op om dette, og mener, at denne type institutioner kan udvikles til at blive et godt alternativ til de sikrede afdelinger i de sager, hvor den unge ikke kan fastholdes i et tilbud. Det bliver afgørende, hvordan den delvise lukning beskrives, og Børne- og Kulturchefforeningen tænker, at det er positivt, at den udmøntes individuelt i forhold til den enkelte unges behov og adfærd.

Børne- og Kulturchefforeningen mener ikke, at beslutningskompetencen omkring en frivillig anbringelse på den delvist lukkede institution skal behandles i Børne- og Ungeudvalget. Sager på det frivillige niveau bør kunne besluttes administrativt.

I forslaget om forbedret udslusning og opfølgende støtte i forhold til løsladte unge lægges der op til, at alle unge under 18 år skal have et tilbud om udslusning. Børne- og Kulturchefforeningen mener, at det er væsentligt at have fokus på den unge efter en afsonet frihedsstraf, varetægtsfængsling eller varetægtssurrogat. Det vurderes dog, at denne praksis skal holdes i de nuværende rammer af socialfaglige vurderinger.

Børne- og Kulturchefforeningen mener, at det er en forbedring af den nuværende indsats med indførelse af screening af børn og unge på sikrede afdelinger for psykiatriske problemer med det sigte, at få de unge med problemer ind i et behandlingsforløb. Der skal være opmærksomhed omkring et eksisterende beredskab herunder kapacitet til at gennemføre og følge op på resultaterne.

Den udvidede adgang til at foretage brev og telefon kontrol til også at omfatte opholdssteder opfattes som et led i at give samme betingelser i forhold til forskellige typer døgnophold.

Tilbageholdelse af børn og unge i op til 14 dage finder Børne- og Kulturchefforeningen giver mulighed for at sikre og starte et kontinuerligt forløb – en måde at forhindre de typiske sammenbrud i ophold og behandling. Der er dog behov for at præcisere, at det skal have afgørende betydning for barnets eller den unges socialpædagogiske behandling. Der skal i den forbindelse samtidig være opmærksomhed omkring magtanvendelse og vejledning. Samtidig er det væsentligt, at institutionernes personale er klædt på til at håndtere situationen og arbejder ud fra indgangsvinklen at undgå tilbageholdelse.

Undersøgelse af personer og opholdsrum, som i øjeblikket er møntet på de sikrede institutioner, foreslås udvidet til at omfatte åbne døgninstitutioner og opholdssteder, når der er bestemte grunde til at antage, at barnet eller den unge er i besiddelse af effekter. Børne- og Kulturchefforeningen bakker op om forslaget, der er dog behov for, at vejledningen tydeliggør tolkningen af ”når der er bestemte grunde til at antage, at barnet eller den unge er i besiddelse af effekter”. Udgangspunktet er stadig, set med børne- og Kulturchefforeningens øjne, at der sikres et fundament i relationen mellem døgninstitutionens personale og den unge, som bl.a. bygger på motivation, frivillighed og tillid.

Endelig er der i lovforslaget beskrevet en udvikling af SSP-samarbejdet, hvor det foreslås, at kriminalforsorgen knyttes formelt til SSP-samarbejdet. De eksisterende rammer indeholder i dag mulighed for at inddrage andre parter på lokalt plan i den kriminalitetsforebyggende indsats og, der er sat rammer i forhold til mødefora mellem bl.a. politi og kommune. Det vurderes ikke, at der er behov for en formalisering via lovgivningen af samspillet med netop kriminalforsorgen.

Kontaktpersoner i Børne- og Kulturchefforeningen er:

Formand for bestyrelsen Klaus Majgaard (tlf: 20 51 68 38/ 65 51 50 01 eller klm@odense.dk)

Bestyrelsesmedlem Hanne Dollerup (tlf: 47 78 41 01/30 26 52 75 eller hado@halsnaes.dk)

Med venlig hilsen

Hanne Dollerup
Bestyrelsesmedlem

Departementet
 Holmens Kanal 22
 1060 København K

4470

Kristelig Fagbevægelse
 Engbøulevarden 30
 8960 Randers SØ

TF 8911 2233
 Fax 7227 7200

pol.sekr@krifa.dk
 www.krifa.dk

Åbningstider:
 mandag: 9.30-16.30
 tirsdag-torsdag: 9.30-15
 fredag: 9.30-14

Randers SØ, den 20. januar 2010
 4400/459-6300/2002-2529
 ROW

Høring over forslag til lov om styrkelse af indsatsen over for kriminalitetstruede børn og unge samt forslag til lov om skærpelse af reaktionsmulighederne over for kriminalitetstruede børn og unge

Kristelig Fagbevægelse har modtaget ovennævnte lovforslag i høring. Da forslagene ligger uden for de områder vi normalt beskæftigere os med har vi umiddelbart ingen bemærkninger.

Venlig hilsen

Søren Fibiger Olesen
 formand

Rolf Weber
 politisk konsulent

Kristelig Fagbevægelse
 er en fællesbenævnelse
 for:
 Kristelig Fagforening
 og Kristelig A-kasse

2010-225

- et værdifuldt valg

3F's bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af lov om social service (skærpelse af reaktionsmuligheder over for kriminalitetstruede børn og unge)

Det er 3F's opfattelse, at der kan være mange gode grunde til at have fokus på den ungdoms kriminalitet, der finder sted i Danmark. Vi er dog af den opfattelse, at de foreslåede ændringer i loven om social service ikke er de rette elementer, der skal til for at dæmme op herfor – tværtimod.

I lovforslaget lægges der op til, at det i fremtiden skal være muligt at foretage elektronisk overvågning af unge, som får et ungdomspålæg. Vi mener ikke at elektronisk overvågning er noget godt instrument:

- Dels vil der være risiko for at de unge, som man gerne vil "ramme" med en sådan ordning, ikke vil deltage heri - jf. lovgivningen.
- Dels vil der være risiko for, at det ikke vil stå klart for den enkelte unge og dennes forældre/værge, at der er en mulighed for at sige nej hertil. Derfor ønsker vi præciseret, at den enkelte unge positivt skal tilkendegive, at denne ønsker at blive elektronisk overvåget.

Grundlæggende mener vi, at det strider imod almindelige danske værdier, at elektronisk overvåge børn i Danmark, og ikke mindst at en sådan overvågning ikke skal kunne realiseres som en ren kommunal foranstaltning. Vi mener, at en sådan opgave ligger langt udenfor, hvad der bør være en kommunal opgave.

Kernen i en kommunal opgave bør være at bruge ressourcer på at hjælpe den unge og dennes forældre via råd, vejledning og anden hjælp.

Samtidig står det uklart for os hvilke positive erfaringer, der eventuelt måtte være fra andre lande i forhold til elektronisk overvågning af børn.

For os at se, at der er en stor risiko for, at der vil blive brugt alt for mange ressourcer på at etablere og varetage driften for en sådan overvågning. Ressourcer som efter vores vurdering vil risikere at gå fra den mere rådgivende del - og ikke mindst, at fokus for samfundet vil være på denne del.

Sidst men ikke mindst mener vi, at sammenkoblingen mellem ungepåbuddet og børnefamilieydelsen er dybt problematisk. En sammenkædning som nu også kommer til at ske til den elektroniske overvågning. Vi frygter at en "frivillig" elektronisk overvågning eller det modsatte automatisk vil ende op i et spørgsmål om børnefamilieydelse til den enkelte eller ej.

Jane Korczak
Næstformand i 3F

Ellinor Colmorten

Fra: Bo Dyregaard [bo@lus.dk]
Sendt: 21. januar 2010 11:55
Til: Ellinor Colmorten
Cc: 'Jørn Hansen'
Emne: VS: Høring over forslag til lov om styrkelse af indsatsen over for kriminalitetstruede børn og unge samt forslag til lov om skærpeelse af reaktionsmulighederne over for kriminalitetstruede børn og unge / j.nr. 2009-7683
Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Rød

LU – Landsforeningen af Ungdomsskoleledere sender hermed sine bemærkninger til ovenstående lovforslag.

Det er foreningens generelle opfattelse, at ingen indsats over for en ung må få præg af, at den unge skal straffes for forældrenes undladelse af at påtage sig et ansvar.

De opdragende elementer i en given indsats må heller ikke have en karakter, der indebærer risiko for en forhærdelse af den unge i relation til det omkringliggende samfund. Indsatsens elementer bør til stadighed tilstræbe at give den unge forståelse for og accept af nødvendigheden af at tage ansvar for egne handlinger.

Uddannelse er efter foreningens opfattelse det vigtigste redskab til at opkvalificere mennesker til aktiv deltagelse i ethvert demokratisk samfund. Samfundets opgave er derfor til stadighed at tilbyde en vifte af uddannelsesmuligheder, som alle unge uanset evner og baggrund kan finde indpas i og drage nytte af.

Med venlig hilsen

LU - Landsforeningen af Ungdomsskoleledere

Indenrigs- og socialministeriet
 Departementet
 Holmens Kanal 22
 1060 København K

Den 19. januar 2010
 Ref.: LHV
 Sagsnr: 1001-0180

Dansk Sygeplejeråds høringssvar på Høring over forslag til lov om styrkelse af indsatsen over for kriminalitetstruede børn og unge samt forslag til lov om skærpelse af reaktionsmulighederne over for kriminalitetstruede børn og unge

Dansk Sygeplejeråd takker hermed for det fremsendte høringssvar.

The Danish Nurses' Organization

Sankt Annæ Plads 30
 Postboks 1084
 DK-1008 København K

Specifikke bemærkninger

Ekspedition:
 Mandag-torsdag 10.00-16.00
 fredag 10.00-15.00

§13, stk. 4

DSR bifalder at National videns- og specialrådgivningsorganisation fremover skal ydes gratis rådgivning til kommunerne om indsatser til at forebygge kriminalitet blandt børn og unge.

Tlf. +45 33 15 15 55
 Fax +45 33 15 24 55

§19, stk. 3

DSR er enig i behovet for at kommunalbestyrelsen - som en del af en sammenhængende børnepolitik - udarbejder en plan for indsatsen overfor ungdomskriminalitet.

dsr@dsr.dk
 www.dsr.dk

§57c

DSR bifalder, at kommunalbestyrelsen fremover - i samarbejde med den unge og dennes familie - skal udarbejde handleplaner for børn og unge under 18 år, der har begået voldskriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet og yde den nødvendige støtte til den unge og dens familie. Ligeledes at børn og unge på sikrede institutioner bliver screenet for at afdække eventuelle psykiatriske sygdomme, så de tilbydes den rette hjælp.

DSR mener dog, at stk. 3 vedrørende tilbuddet om udslusning efter frihedsberøvelse, med fordel kan skærpes, således at der stilles krav om opfølgning og tilknytning af en kontaktperson til den unge. Formålet er at få den unge på rette spor igen.

§65a

DSR ser positivt på, at Ankestyrelsen kan følge op på kommunernes indsats overfor børn og unge, ved at gennemgå et antal af politiets underretninger om børn og unge, der mistænkes for at have begået kriminalitet.

§123b

Børn- og ungeudvalget kan træffe afgørelse om anbringelse af børn og unge i alderen 12-17 år på en delvis lukket døgninstitution, når der er risiko for at barnet eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade.

DSR vil i den forbindelse gerne påpege, at det er en alvorlig indgriben i barnets eller den unges liv. Derfor bør der som minimum stilles krav om udarbejdelse og indhold af en konkret handleplan fx. mål og forløb for opholdet, behov for særlig støtte, den forebyggende indsats, en tidsramme og en faglig kompetent kontaktperson. En sådan handleplan bør udarbejdes i samarbejde med barnet/den unge og familien samt forelægges inden for de første dage af anbringelsen på en delvis lukket døgninstitution.

§123c

Børne- og ungeudvalget kan træffe afgørelser om at børn og unge på døgninstitutioner og opholdssteder kan tilbageholdes i op til 14 dage efter anbringelsen, hvis det vurderes at have betydning for den socialpædagogiske behandling.

DSR mener – svarende til bemærkninger under § 123b – at en konkret handleplan bør udarbejdes indenfor de første dage.

Generel bemærkning

Tilføjelsen af §123b og §123c i lov om social service i forhold til børn og unge er af en karakter, der kræver en nærmere juridisk vurdering af om børns og unges rettigheder bliver overtrådt.

Med venlig hilsen

Grete Christensen
Formand Dansk Sygeplejeråd

ØKONOMI- OG ERHVERVSMINISTERIET

Indenrigs- og Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

21. januar 2010

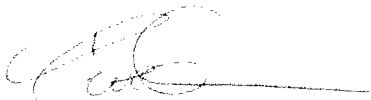
10/00280-4

/meo-dep

**Høring over forslag til lov om styrkelse af indsatsen for kriminalitets-
truede børn og unge samt forslag til lov om skærpelse af reaktions-
mulighederne over for kriminalitetstruede børn og unge**

Økonomi- og Erhvervsministeriet har modtaget ovenstående høring fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet. Økonomi- og Erhvervsministeriet har sendt materialet i høring hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og har på den baggrund ingen bemærkninger til denne høring.

Med venlig hilsen

Mette Olsen
Kontorfuldmægtig
E-post MEO@oem.dk

ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50

Fax 33 12 37 78

CVR-nr. 10 09 24 85

oem@oem.dk

www.oem.dk

Indenrigs- og Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

3

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

eco@ism.dk, dho@ism.dk

DATO: 18. januar 2010
J.NR.: 04-014802-10-0078
REF.: rmm-hfe

Høring over udkast til forslag til lov om styrkelse af indsatsen over for kriminalitetstruede børn og unge, samt udkast til forslag til lov om skærpelse af reaktionsmulighederne over for kriminalitetstruede børn og unge

Ved e-mail af 13. januar 2010 har Indenrigs- og Socialministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Det skal indledningsvis pointeres, at den ganske korte høringsfrist må betegnes som uhensigtsmæssig og kun giver Advokatrådets Strafferetsudvalg mulighed for at afgive et begrænset høringssvar.

1) Ad forslag til lov om styrkelse af indsatsen over for kriminalitetstruede børn og unge.

Det fremstår i lovforslaget uklart hvorledes begrebet "anden alvorlig kriminalitet", anvendt i eksempelvis § 57 c stk. 1, skal forstås. I relation til bemærkningerne til lovforslagets § 1, hvori nævnes, at der ved anden alvorlig kriminalitet forstås voldtægt, røveri, grovere former for hærværk og tyveri, bemærkes, at afgrænsningen forekommer noget vilkårlig. Såfremt anden alvorlig kriminalitet ikke dækker andre kriminalitetsformer end de nævnte, bør disse skrives ind i bestemmelsernes ordlyd.

I relation til lovforslaget bemærkning om at det "ikke [er] et krav, at den unge er dømt, eller at det på anden måde er bevist, at den unge faktisk har begået voldskriminalitet eller anden form for alvorlig kriminalitet" bemærkes, at dette er retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, idet betingelsen for iværksættelse af foranstaltninger bør være, at det anses for utvivlsomt, at der er begået en af de kriminalitetsformer som loven omfatter.

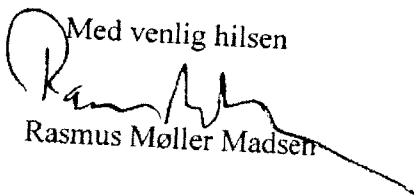
Det fremstår i lovforslaget og bemærkningerne hertil, særligt i lyset af de foreslåede §§ 123 b og 123 c, endvidere uklart hvilket samspil lovforslaget har med straffelo-

vens § 74 a om ungdomssanktioner. Dette indebærer en risiko for forvirring omkring regelsættens anvendelse, ligesom parallelle / konkurrerende regelsæt dækkende (delvist) ensartede problemer, generelt må karakteriseres som uhensigtsmæssigt.

2) Ad forslag til lov om skærpelse af reaktionsmulighederne over for kriminalitetstruede børn og unge.

Også i dette lovforslag fremstår det uklart hvilket samspil lovforslaget har med straffelovens § 74 a om ungdomssanktioner. Også her indebærer dette en risiko for forvirring omkring regelsættens anvendelse, ligesom parallelle / konkurrerende regelsæt dækkende (delvist) ensartede problemer, generelt må karakteriseres som uhensigtsmæssigt.

Med venlig hilsen

Rasmus Møller Madsen